

примѣръ: „Симаново“, „Чумерна“ и много други. Чумерна е най-високия връхъ въ околноститѣ на Елена.

Елена е много старъ градъ. Въ него нѣма никакви друговѣрци, а е населенъ само съ българи.

Въ Елена има три черкови, три училища за малки дѣца и една смѣсена прогимназия, която се казва: „Иларионъ Макариополски“.

Кжшитѣ сж голѣми и високи, замазани съ варъ или обковани отвънъ съ джбови дъски. Тукъ има два паметници, отъ които единия е на западния край на града, а другия на сѣверо-източния. На мѣстото на тѣзи паметници сж паднали много руски юнаци, когато сж освобождавали България. На голѣмия паметникъ пише: „Тозъ, който падне въ бой за свободата, той не умира . . .“ На този паметникъ пише още, че сж убити 19 офицери и много войници. Въ Елена има много улици. Главнитѣ сж: „Кисьовска“, „Кметска“, „Еловска“ и „Михайловска“.

Вънъ отъ Елена има една брашняна фабрика, която се казва „Боровецъ“.

Да прочетете историята на Елена, просто ще се почувдите. Азъ ще напиша нѣщо отъ нея. Въ старо врѣме Елена е ималъ кале. То е било заградено като Цариградъ отвредъ съ дебели и яки стѣни и тамъ сж се крияли тукашнитѣ богаташи, които се казвали чорбаджий, отъ турскитѣ разбойници. Като отидохъ на калето, видѣхъ, че имаше много дебела и яка стѣна, направена отъ камъкъ. Еленчани още въ турско врѣме я развалили и направили едната черкова, която се казва „Успѣние Прѣсвятая Богородица“. Въ Елена има читалище, което се казва „Напрѣдъкъ“. Има и юнашко дружество, което се казва „Симановски юнакъ“. Има още двѣ банки, едната е Народната банка, а другата е Земледѣлческата банка. Има и казарми, но нѣма войници и сега ги готвятъ за фабрика за персийски килими.

Елена.

Владимиръ Н. Дафиновъ
ученикъ Ш б. отд.

